

עפ"א (חיפה) 63425-02-25 - תימור אמין נ' ועדה מקומית לתכנון הגליל המרכזי

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייט

09 יוני 2025

עפ"א 63425-02-25 אמין נ' ועדה מקומית לתכנון הגליל המרכזי

לפני כב' הנשיא, השופט אבי לוי

תימור אמין

המערער
נגד

ועדה מקומית לתכנון הגליל המרכזי

המשיבה
החלטה

הרקע

זוהי החלטה בבקשה שהוגשה לי במקור ביום 3.3.25, שבמסגרתה התבקשתי לעשות שימוש בסמכות הנתונה לי בהתאם לסעיף 37(א)(3) לחוק בתי - המשפט (נוסח משולב) התשמ"ב - 1982 ולהורות על איחוד שמיעת הערעור נשוא הבקשה עם עפ"א 50784-01-25 בעניין מוח'לס וכן כי אורה שמונת תלתא ישמע את הערעורים המאוחדים.

הודעות הערעור בשני התיקים הוגשו בימים 24.2.25 ו-25.2.25; שני הערעורים כאחד נקבעו לדיון לפני חברי הנכבד, כב' השופט שלמה בנג'ו.

נימוקי הבקשה

נטען כי שני הערעורים ממוקדים בשאלה משפטית אחת - זיהוי המקרקעין, אופן זיהויים וקבילות האמצעים שננקטו לצורך עריכת הזיהוי.

בבסיס בקשת האיחוד - הרצון לנהל את הדיונים באורח יעיל ולמנוע מתן החלטות סותרות בעניינים זהים הנדונים בערעורים אלו.

הבקשה להרחבת המותב התבססה על הטענה, שלפיה השאלות העובדתיות או המשפטיות המתעוררות במסגרת הערעורים הן סבוכות או שיש להן השלכות משפטיות או ציבוריות מרחיקות לכת.

נטען, כי עניין לנו כאן בשאלה משפטית שאין לגביה הלכה מנחה אך יש לגביה הלכות סותרות, שניתנו

עמוד 1

על ידי בתי - משפט שונים.

מטעמים הנעוצים בעיכוב במינוי תובע מוסמך מטעם המשיבה, התבקשתי מספר פעמים על ידי המשיבה לדחות המועד למתן תגובתה לעיצומן של הבקשות הנ"ל ובהסכמתו ההגונה של ב"כ המבקש, נעתרתי לבקשות אלו.

תגובת המשיבה

ביום 30.5.25 התקבלה תגובת המשיבה, במסגרתה היא התנגדה לאיחוד הדיונים כמבוקש ואף התנגדה להרחבת ההרכב, שהתבקשה כמפורט לעיל.

בתגובה נטען באורח ברור וחד שאף אחד מהתנאים המחייבים איחוד דיונים איננו מתקיים **במקרה זה**.

צוין כי סוגיית "זיהוי המקרקעין", שבה תלה המבקש את יהבו איננה סוגייה חדשנית כלל ועיקר. הקביעות שניתנו בשני פסקי הדין העומדים לערעור נשענו על פסיקה עניפה; בתי - המשפט דשו בסוגייה זו בעבר ואין כל הצדקה "לפתוח דיון משפטי" במותב תלתא של סוגייה משפטית ברורה "שיושמה כדין ובאופן צודק נכון על המקרים דכאן".

הופניתי להחלטותיו של חברי, כב' השופט באומגרט בעפ"א 36851-03-24 בה נדונה הסוגייה והוכרעה באורח פשוט למדי - הן במישור הרף הראייתי הנדרש, הן במישור הדרך לעמוד באותו רף.

תשובת המבקש

ביום 8.6.25 ועל פי בקשתי נמסרה תגובת ב"כ המבקש לאמור במסמך המשיבה הנ"ל. הודגש באותה תגובה שזהות הסנגור איננה הטעם לבקשות; צוין, כי לעובדה שהנאשמים בשתי הפרשות הללו בחרו שלא למסור עדות בבית - המשפט גם כן אין משמעות בהקשר זה.

נטען, כי החובה המוטלת על המשיבה היא להוכיח את מיקום המקרקעין וחובה זו עליה לקיים באמצעות ראיות המוגשות בהתאם לדיני הראיות. ההגנה טענה כי התביעה לא עמדה ברף ראייתי זה ולפיכך, נכון לאפשר בחינת סוגייה סבוכה זו במאוחד ובמותב תלתא.

דיון והכרעה

לא מצאתי, כי במקרה זה התקיימו הדרישות בדיון לקביעה בדבר איחוד הדיון בערעורים השונים שהוגשו כאן.

בכל אחד מפסקי הדין של הערכאה קמא נדונה הסוגייה המשותפת שעליה נסמכה הבקשה אך גם **סוגיות אחרות**. דיון מאוחד עלול אפוא לסרבל.

אין חשש של ממש לקבלת החלטות סותרות בשים לב לכך, ששני הערעורים נותבו לדיון לפני מותב זה. אינני מוצא כי טעמים שביעילות מצדיקים איחוד הדיון בתיקים.

בכל הנוגע לבקשה להרחבת המותב, מצאתי, כי לא התקיימו הטעמים המצדיקים קבלת החלטה חריגה שכזו בפרשות הנדונות כאן.

אינני סבור שעניין לנו בסוגיות סבוכות משפטית הניצבות לפני המותב שנקבע לדון בערעורים. לטעמי, **האמור בשאלות פשוטות, הזכות לפתרון ברור במושכלות היסוד של דיני העונשין ושל דיני הראיות.** על התביעה להוכיח כל רכיב ויסוד עובדתי שבכתב - האישום ובהגדרת העבירה הפלילית מעבר לכל ספק סביר. זהו הרף הראייתי החל בדיני התכנון והבנייה; זהו הרף הראייתי לגבי היסוד העובדתי שעניינו זהות המקרקעין. הדרך להוכחת הנתון הנ"ל היא על ידי הגשת ראיות קבילות ומהימנות ושכנוע בית - המשפט (ברף הראייתי הנ"ל) כי מכלול הראיות (התצרף הראייתי) די בו כדי לסלק כל ספק סביר בדבר התקיימות אותו יסוד, דהיינו בדבר היות המקרקעין אלו שננקבו בכתב האישום.

לאור כל האמור לעיל, שתי הבקשות נדחות.

הערעורים יועברו לקביעתם לדיון לפני כב' השופט בנג'ו.

בשים לב לכך, שלא התבקשתי לחייב הוצאות בגין הבקשה, אני נמנע מעשות כן.

ניתנה היום, י"ג סיוון תשפ"ה, 09 יוני 2025, בהעדר הצדדים ותובא לידיעתם בידי המזכירות.